

FENOMENUL EZITĂRII PRIVIND VACCINAREA - POTENȚIAL DE AMENINȚARE LA REALIZAREA PROGRAMELOR DE IMUNIZARE

Laura ȚURCAN, Victoria BUCOV, Nicolae FURTUNA

Agenția Națională pentru Sănătate Publică, Republica Moldova

Autor corespondent: Laura Țurcan, e-mail: laura.turcan@ansp.gov.md

Cuvinte-cheie: imunizare, acceptarea vaccinărilor, ezitarea vaccinărilor, refuzul imunizărilor.

Introducere. În ultimele decenii s-a redus considerabil rata morbidității cauzată de maladiile prevenibile prin vaccinare, însă numărul de refuzuri la vaccinare și a ezitărilor privind vaccinarea a crescut considerabil. Ezitarea și refuzul față de vaccinuri nu este un eveniment nou - a apărut la scurt timp după introducerea vaccinului împotriva variolei la sfârșitul secolului XVIII. Actualmente, ezitarea vaccinărilor prezintă o vigență mondială fără precedent, fiind un continuum între acceptare și refuzul imunizărilor.

Material și metode. În prezenta lucrare am cercetat literatura de specialitate din ultimii 10 ani - peste 180 publicații și materiale (*Embase, PubMed, Hinari, www.who.int/immunization, www.Privivka.ru*), fondurile bibliotecii USMF „Nicolae Testemițanu” și a bibliotecii Agenției Naționale pentru Sănătate Publică.

Rezultate. Vaccinurile sunt esențiale pentru prevenirea și controlul bolilor transmisibile, susținând securitatea globală a sănătății, abordarea bolilor infecțioase emergente. Vaccinarea reprezintă unul dintre cele mai importante aspecte ale îngrijirii preventive pediatrice. Acceptarea vaccinurilor depinde de încrederea publicului în siguranța și eficacitatea acestora, de nivelul de dezvoltare a sistemului de sănătate și de profesionalismul lucrătorilor medicali etc. Ezitarea vaccinării este frecvent întâlnită pretutindeni, raportată la >90% dintre țări, nivelul variind de la o țară la alta - și de cauze diferite. Rezultatele studiilor în rândul populațiilor europene (Marea Britanie, Olanda, Franța, Italia) denotă motive de îngrijorare în siguranța, probabilitatea scăzută de a contracta boala, lipsa de informații etc. Studiul realizat în Polonia, unde vaccinarea copiilor este obligatorie, dar totuși, decizia aparține părinților, obținând astfel informație utilă pentru cercetarea fenomenului ezitării și alt studiu realizat în Spania denotă că părinții își justifică poziția în baza dreptului la autonomie și responsabilitate pentru deciziile lor. Cercetarea efectuată în Australia denotă preocupările privind numărul vaccinurilor administrate în primii 2 ani - 25%, ingredientele vaccinului - 22%, reacții alergice postvaccinale - 18%, diminuarea imunității - 17% și autismul - 11%, frecvent sursa de informații de încredere fiind lucrătorii medicali. Rezultatele studiilor realizate în Canada și Turcia sugerează intervenții care promovează normele sociale pro vaccin care ar putea crește acceptarea vaccinărilor cu ≥25%. Atitudinea populației față de vaccinare este influențată de mai mulți factori, inclusiv de mass-media (în baza studiului din SUA) - în care s-a stabilit că furnizarea informațiilor pe Web cu aplicații media sociale pentru femei în timpul sarcinii poate influența pozitiv atitudinea părinților față de vaccinare.

Concluzii. Ezitarea vaccinării reduce eficacitatea programelor de imunizare și reprezintă o amenințare reală la adresa sănătății publice care necesită abordare urgentă. Sunt necesare studii suplimentare pentru identificarea celor mai eficiente strategii privind reducerea ezitării vaccinării, inclusiv în Republica Moldova.